

EL GANG DEL CARRER NORTON

Possible exercici pràctic per a la FO.CA.

Extret de R. Muchielli, "La dinamyque des groupes", Editions ESF, París. 1968.

Llegireu tot seguit una descripció (basada en el llibre de Whyts "Street Corner Society") de l'existència d'una banda, el "gang del carrer Norton".

L'exercici consisteix:

- 1er. Deduir d'aquestes observacions, un mapa de les relacions d'influències a l'interior del grup, és a dir:
 - . quí és el líder? quí són els seus lloctinents?
 - . com s'organitzen jeràrquicament els altres membres els uns en relació als altres i en relació al subgrup de comanament?
- 2on. Definir les característiques del lideratge en aquesta forma particular d'autoritat que és la d'un cap de banda.

El gang del carrer Norton, anomenat així perquè els seus membres es trobaven en una cantonada d'aquest carrer, Estava compost per 13 joves: Alec, Angelo, Carl, Danny, Doc, Frank, Fred, Joe, Long Jonh, Lou, Mike, Nutsy i Tommy. De petits havien viscut al mateix barri i havien anat junts a l'escola. Molts d'entre ells havien estat membres d'una banda d'adolescents. Els més grans: Doc, Nutsy i Mike tenien 29 anys; Tommy, el més jove, en tenia 20. Només dos d'entre ells tenien feina: Carl i Tommy (obrers en una manufactura); els altres eren en atur habitual o ocasional. Danny i Mike tenien una sala de jocs prop de la cantonada del carrer.

Doc, aturat, vingué el primer al carrer Norton. Nutsy, Frank, Joe, Alec, Carl i Tommy, vells companys, varen reunir-se amb ell. Angelo, Fred i Lou vingueren tot seguit. Danny i Mike varen arribar a causa de la seva comú amistat amb Doc, i a causa de l'emplaçament del seu local. Long Jonh seguí Danny i Mike, i a través d'ells s'apropà a Doc.

En el moment de la seva plena constitució, el grup havia creat la seva pròpia organització. En primer lloc hi havia els hàbits, les reunions tenien lloc al carrer Norton. A la cafeteria, sempre la mateixa, cadascú tenia la seva taula i el seu lloc. Els dissabtes al vespre jugaven tots a boles (bitlles). Quan Doc presentia necessitat d'actuar entre els altres membres del grup, parlava primer amb Mike i Danny, i algunes vegades amb Long Jonh. Si la decissió venia de Long Jonh, ningú no la seguia, no tenia influència sobre el grup. Si venia de Mike i de Danny, passava a Nutsy i, mitjançant aquest, embarcava Frank, Joe, Alec així com Carl i Tommy que anaven plegats. Si la decissió venia de Danny, podia passar a Angelo i arrossegava aleshores Fred i Lou. Però Doc tenia també influència directament sobre Nutsy i sobre Angelo. Per descomptat, si Tommy tenia una idea per una acció a emprendre, aquesta idea podia arribar a Doc passant per Carl i Nutsy.

Els comparses que venen a explicar-li les seves penes es comporten com a germans barallats que venen a sol·licitar el veredict del pare. Es paternalista. No admet l'igualtat: es posa en una posició de superioritat vis-avis dels altres. Es qui decideix en darrer terme.

Té els seus "incondicionals" sobre els quals es recolza, adjunts obediènts que tenen una ascendència sobre els altres. En principi, "ignora" els situats en la part baixa de la jerarquia. El grup es reconeix en ell i l'accepta com a la millor imatge de sí mateix.

- D. D'alguna manera, és "presoner" de les normes del grup. Hi ha una dialèctica entre el cap i el grup: el grup té expectatives i normes, el líder les encarna i les transforma en accions col·lectives, fet que dinamitza el grup.

Els membres "inferiors" són més "lliures" en relació a les normes en la mesura que les mirades i les expectatives no es concentren sobre ells.

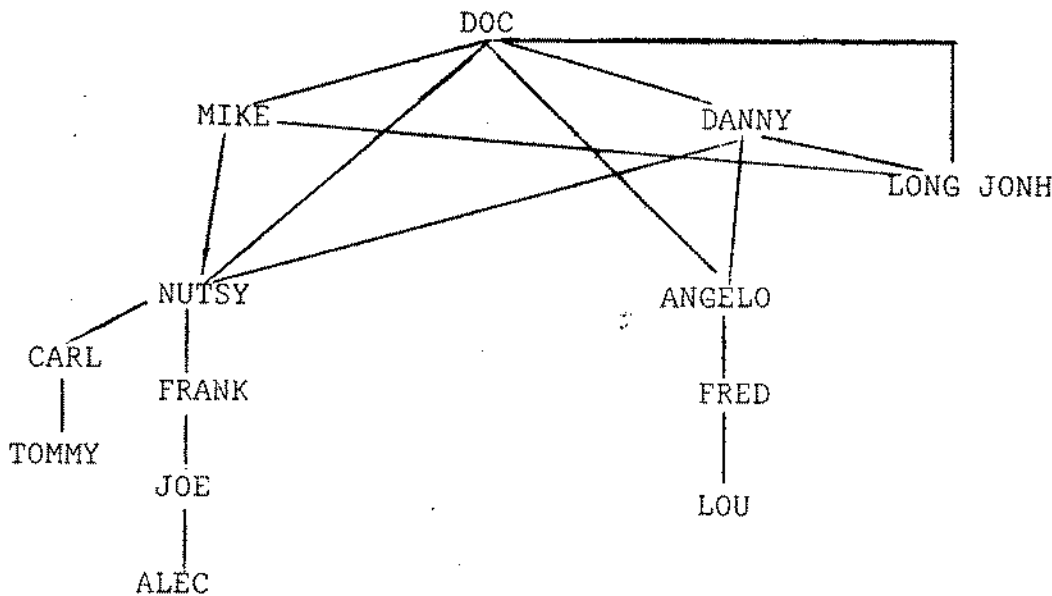
- E. Ell és, de fet, l'unitat moral del grup. Quan no hi és present esclaten els antagonismes i la rivalitat per a ocupar el seu lloc. Quan ell hi és la submissió esdevé una regla unificadora.

.....

EL GANG DEL CARRER NORTON (SOLUCIÓ)

Reflexió sobre les dades de l'exercici

1er. Organització interna del gang del carrer Norton i canals d'influència interpersonal (segons Whyte).

Observacions:

Nutsy té una posició privilegiada. Podria aspirar al lideratge. Té 29 anys i una autoritat sobre la majoria dels comparses. La ruptura amb el subgrup d'Angelo és neta. L'absència de relacions directes entre Angelo i Mike (mentre que n'hi ha entre Danny i Nutsy) reforça la posició de Nutsy en les decisions. És només el seu conflicte amb el grup d'Angelo que impideix que sigui elevat al lloc de 3er lloc-tinent (ja que això comportaria la secessió del grup d'Angelo).

2on. Característiques del líder en el gang (segons Mucchielli).

- A. Té un ascendent personal i una "presència" específica. Encarna valors generals reconeguts pel grup (habilitat intel·ligència...).
- B. El seu estil és autocràtic i feudal.
- C. Encarna les normes del grup, és a dir els valors propis emanats pel grup: s'identifica amb el carrer, és el guardià dels hàbits que prenen categoria de ritual.

.....

Tommy, com Alec i Lou tenien en el grup l'status més baix. Doc posseïa l'status més elevat. Mike i Danny tenien molt prestigi i influència, tenien un status just sota el de Doc, Mike i Danny tenien una sala de joc. Encara que això els impedis d'assistir a les reunions tant sovint com Doc, això els conferia prestigi: eren "homes de negocis", els altres uns pelats.

Doc, Mike i Danny eren més ben considerats que els altres membres de la banda per les bandes perifèriques. Tots tres eren famosos per la seva habilitat en les baralles i discussions. Doc, particularment, se'n sortia bé de tota discussió.

Long Jonh tenia una posició especial: tenia poca influència sobre la resta del grup i no era seguit, però era ben acollit entre els líders. Sempre els donava suport.

Si el líder no era present, el gang queia en una divisió interna que oposava els amics de Nutsy als d'Angelo. Quan el líder hi era, la situació era radicalment diferent i el grup es reunificava, la conversa era amb participació de tots i l'acció continuava. Si un membre del grup començava a parlar, s'aturava en el moment que el cap no l'escoltava i reprenia la paraula des del moment que era novament atés. Les comunicacions eren centrades en el cap tant si parlava tot el grup com si es tractava d'un tête-a-tête. Els comparses anaven a explicar-li els seus problemes i confidències. Era més ben informat que ningú sobre tot el que succeïa a la banda. Quan al sí del gang sorgia una baralla o un problema, ell en coneixia les causes i es trobava en la millor posició possible per a calmar-la, car cada adversari anava a ell amb la seva versió demanant el seu judici i arbitratge. Malgrat tot, ha d'ésser ferm i just fins i tot amb els seus amics preferits ja que tots els comparses no es senten estretament lligats a la seva persona. Ell és qui generalment pren les decisions d'acció del grup i hom espera que les prengui. Els altres suggereixen, però han de rebre la seva aprovació per a que l'acció es dugui a terme. Les seves decisions segueixen procediment definits, el cap deté l'acció del grup i en parla primer amb els seus lloc-tinents. Finalment, la posició del líder depén del valor reconegut a les seves decisions. Està "bé" quan aquestes decisions són tal com el grup les espera i les accepta. Els comparses de la part inferior de "l'escalafó" poden desviar-se de les normes del grup amb un risc relativament menor. El xef no s'ho pot permetre.

.....